

” има до два мѣсяцы, и рѣшава днесъ да пой-
” де. А! она мя презира по правда!,,

Като дойде время-то на вечерия-та, сѣд-
днаха на трапеза-та, и всякій отъ совечерни-
цы-те, смущень отъ разны страсти, яде мало,
и не проговори никакъ. Виргинія стана най на
предъ, и дойде гдѣ-то сега стоиме. Павелъ я
послѣдува слѣдъ мало, и сѣдя при нея. И
двата-та остаха доста время въ молчаніе. Нощь-
та бѣ отъ най плѣняцы-те оныя и обыкновен-
ны между тропицы-те, на кои-то обаче и най
искусный живописецъ не може да представи
хубость-та. Луна-та виждашеса срѣдъ твердь-
та забыколена отъ занавѣса на облацы кои-то
ся разрѣшаваха постепенно отъ лучы-те ѳ.
Свѣтлость-та ся разливаше безчувствително по
планины те на острова, на кои-то верхове-те
посвѣтваха зелѣнна среброзрачна. Въ лѣсо-
ве-те, въ глубочина-та на долины-те, по вер-
хове-те на брегове-те, чувахася тонки гласове;
пресладки шушуканія на птицы, кои-то нато ся
успокояваха отъ нощна-та свѣтлость и отъ
воздушна-та тишина, милвахася въ гнѣзда-та;
даже и насѣкоми-те браачаха подъ трава-та.
Звѣздк-те, като испускаха искры, огледавахася